

О.В. МЕЛЕНЬ, ст. викл. НТУ «ХП»

ПИТАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ, ЩОДО ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ В ВИРОБНИЦТВІ

Важливим є значення основних напрямків інноваційного розвитку країни стосовно енергетичної політики, що буде забезпечувати збалансованість та сталість функціонування вітчизняної економічної та екологічної систем.

It is important to value the basic directions of innovative development on energy policy that will balance the functioning and sustainability of domestic economic and ecological systems.

Єдиним шляхом розвитку України є інноваційний шлях, а не шлях за рахунок багатства надр, природних ресурсів нашої країни, та її географічного положення. Вже давно тон у світовій економіці задають не ті країни, у яких є природні ресурси, великі запаси корисних копалин, а ті, які володіють інтелектуальним і технологічним потенціалом і як приклад, можна навести розвиток таких країн, як Китай, Фінляндія та інші.

У світі існує багато різних моделей інноваційного розвитку країн. Але в Україні будь яка модель інноваційного розвитку відсутня. Це означає, що на наших ринках господарюють зарубіжні компанії. І саме вони, за наш рахунок, вкладають гроші у власний розвиток науки, техніки, створюють додаткові робочі місця. А наша країна є ринком збуту для їх інноваційної продукції, для їхніх технологій.

Державна підтримка інноваційного розвитку дуже важлива для України. Внаслідок високих інвестиційних ризиків, нестабільної політичної ситуації багато українських підприємств живуть одним днем. У першу чергу їх цікавить строк окупності інвестиційного проекту. Якщо протягом двох-трьох років прибуток не гарантовано, то проекти відкидаються, і надій на їх впровадження немає. Відомо, що з десяти інноваційних проектів «спрацьовують» три-чотири, але доходи від впровадження останніх перебивають витрати на проведення всіх десяти. Світовий досвід також показує, що більшість інноваційних проектів починають давати прибуток вже через 5-10 років після запровадження, але при цьому деякі приносять фантастичні прибутки. Тому державна підтримка інноваційного розвитку дуже важлива для країни.

Особливу увагу, як на мою думку, треба приділяти питанню розробки та реалізації енергетичної політики країни, направленої на впровадження інноваційних енергозберігаючих технологій. Енергетична сфера, та її регулювання знаходяться у фокусі посиленої уваги урядів більшості країн, націлених на підтримку розвитку та макроконкурентних переваг в країні.

В сучасних умовах головними напрямками ефективної енергетичної політики виступають енергетична безпека, енергоефективність, енергозбереження та екологічна гармонізація виробництва.

Однією з базових передумов забезпечення стійкого реального зростання української економіки, посилення її конкурентних позицій є суттєве підвищення енергоефективності внутрішнього виробництва. На рівні макроекономіки ефект від загального споживання енергоресурсів в Україні значно нижчий, ніж у країнах ЄС і тому завдання вітчизняної енергетичної політики полягає в оптимізації та суттєвому підвищенні ефективності енергоспоживання. На сьогоднішній день рівень енергоємності виробництва є головним чинником національної конкурентоспроможності і тому державна політика має включати окрему складову - політику енергоефективності, заходи якої будуть реалізовуватись одночасно в енергетичній, економічній та екологічній площині, та стосуватимуться енергозбереження, модернізації та екологізації національного виробництва.

Україна, як і інші країни трансформаційного типу поряд з технічним і технологічним переозброєнням повинна розвивати інфраструктуру енергозбереження для ефективного розв'язання проблеми економії енергоресурсів і тому потрібно розробити найефективніші методи макроекономічного розвитку країни, адекватний до перспектив розвитку економіки, а головне – зовнішньо політичним умовам, в яких вона зараз існує.

Список літератури: 1. www.ive.org.ua; 2. матеріали конференції «Енергоефективність – 2008» м. Одеса 13-16 жовтня 2009 року.; 3. Жовтянський В.А. Удосконалення механізмів енергозбереження у розрізі ринкових перетворень в Україні// Регіональний Європейський форум. Доповіді. 16-19 травня 2000 р. - Київ: Всеукраїнський енергетичний Комітет. - 2000. - Т.1. - С.123-134.

Надійшла до редколегії 01.11.10